

29 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024

ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων Πέτρου (†64) καὶ Παύλου (†67).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς ς' καὶ στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἀποστόλων γ' εἰς δ'.

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

ᾠχος 4 Παφ

Κυριε εκεκραξα α προ ο ος σε ε ει
σα κου σο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον
μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε
κρα α ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ο ον μου ου
ου προ σχεστη φω νη η η η τη η ης δε η η
σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος
σε ε ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ι ε

Στιχολογία υπό Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ηου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου π ₉

Mη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ας Δ ₂ του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

μαρ τι ι αις π ₉

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των π ₉

Παι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου π ₉

Oτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των Δ ₂ κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των π ₉

Aκου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν Δ ₂ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης π ₉

δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην π ₉

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ^Δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χην μου ^π

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν
το μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν ^π

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι ^π κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω ^π

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^π

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγελω ^π

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευμα μου ^π
και συ εγνωστας τρι βους μου ^π

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ^Δ ε κρυ

ψανπα γι δαμοι π_9

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον Δ_2 και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε π_9

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστιν

ο εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου π_9

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Δ_2 συ ει

η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων π_9

Π ροσχεσπροστην δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θηνσφο δρα π_9

Ρ υσαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με Δ_2 ο ο

τι ε κραται ω θησαν υ περ ε με ε ε π_9

Ἰστῶμεν στίχους ι', καὶ φάλλομεν ἑσπέρια στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς γ' πρὸς ἤχον α' καὶ πρὸς ἤχον β'.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου π_9 του ε ξο μο

λο χ γη σασθαιτω ο νο μα τι ι ι ι σου π_9

Π^{Πα} εν τη κο στην ε ορ τα ζο ο μεν και Πνευ μα τος

ε πι δη η μι ι ι αν π_9 και προ θε σμι αν ε

πα α γγε ε λι ι ας ²² και ελ πι δο ος συμπλη η η

ρω ω ω ω σιν ⁹ και το μυ στη ρι ον ο ο ο σον ⁹

ως με γα α τε και αι σε βα α α α σμι ι ι ι

ον ⁹ δι ο βο ω μεν σοι ²² Δη μι ορ γε τσ

παν το ος Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι ⁹

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ^χ
ε ως ου αν τα πο ⁹

δωω ω ως μοι ⁹

^{Πα} Γ λωσ σαις α αλ λο γε ε νων ⁹ ε και νσρ γη σας

Χρι στε τσ σσ σσ Μα α θη η η τας ⁹ ι να δι

αυ των σε κη ρυ υ ξωω σι ²² τον α θα να τον Λο γον

και αι αι Θε ε ε ε ον ⁹ τον πα ρε χοντα ταις ψυ

χαι αις η ημων το με γα ε ε ε λε ε ε ε ος ⁹

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε ^χ
ει σα ⁹

κουσον της φω νη η η ης μου ⁹

^{Πα} Π αν τα χο ρη γει το Πνευ μα το Α γι ι ον ⁹ βου ει

προ ο φη η τει ει ας ²² ι ε ρε α ας τε ε λει ει

οι α γραμ μα τςσο φι α αν ε δι ι ι δα α α α
 ξεν α λι εις θε ο λο γς α νε ε ε
 δει ει ει ει ξεν ο λον συ υγ κρο ο τει τον θε
 σμο ο ον της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας ο μο ς
 σι ε και ο μο θρο νε τω Πα τρι και αι τω Υι ι ω
 Πα ρα κλη η τε δο ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα
 εις την φω
 νη η ην της δε ε ε η η η σε ω ως μου
Ε ι δο μεν το φω ως το α α λη θι ι νον ε λα
 βο μεν Πνευμα α α α ε πς ρα α α νι ι ι ι ον
 ευ ρο μεν Πι ι στιν α α λη η θη α δι αι ρε
 ε τον Τρι α δα α α προ ο ο σκυ υ νς ς εν τες
 αυ τη η γαρ η μα α α ας ε ε ε ε ε ε ε σω
 σεν

Στίχ. ε'. Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται ^Χ ^Δ ²² ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

στιν ^Δ ²²

Ε^{Δι} ν τοις Προ φη ταις α νηγ γειλας η μιν ο δον σω

ω ω τη ρι ι ασ ^Δ ²² και εν Α πο στο λοις ε λαμ ψε

Σω ω τη ρ η ημων η χα α ρι ις τς ς ς Πνε ε ευ

μα α το ο ος σθ ^θ ²² συ ει Θε ο ος πρω ω ω τος ^Δ ²²

συ και με ε ε τα τα αυ τα ^Δ ²² και εις τς αι ω

ω νας συ ει ει ει ει ο ο Θε ο ο ος η η η

η μων ^Δ ²²

Στίχ. 5. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ^Δ ²² ^Χ ηλ πι σεν η ψυ

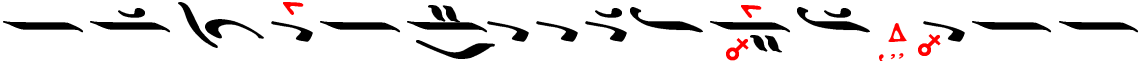
χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον ^Δ ²²

Ε^{Δι} ν ταις αυ λαις σθ υ μνη σω ω σε τον σω τη η

ρα α α τς κο ο σμθ ^Δ ²² και κλι να ας γο ο ο νυ προ

σκυ νη η η η σω ω ω ω σθ την α η η η η τ τη

το ον δυ υ υ να α α α μιν ^θ ²² εν ε σπε ρα και

 πρω ι και αι αι με ε ε σημβρι ι α και εν παν

 τι ι και αι ρω ευ λο γη η η η η σω ω σε

 Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Καὶ τῶν Ἀποστόλων γ' εἰς δ'.

Αὐτόμελον. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ποίοις εὐφημιῶν. Ἦχος Δι-Θ.

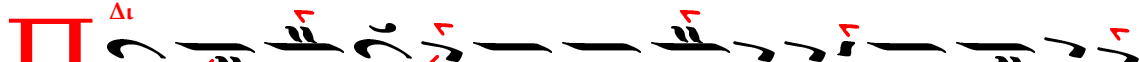
Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας

 ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι

 ον

Ποι οι οι οισ ευ φη μι ω ω ωων στε ε εμ

 μα α α α σιν α να δυ υ σω ω ω με εν

 Πε ε τρο ο ον και Πα αυ λον τς δι η ρη με ε

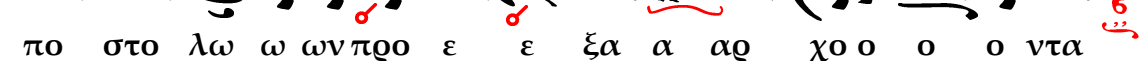
 ε ε νς τοι οισ σω ω ω μα α α σι και η νω

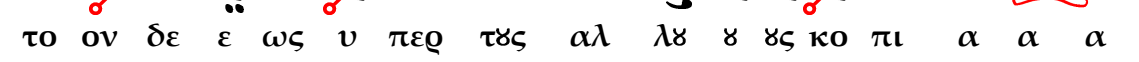
 με ε νς τω πνε ευ μα α α τι τς Θε ο

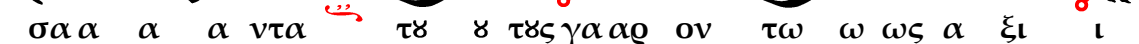
 κη ρυ κων πρω ω ω το στα α τας τον με εν ως των Α

 πο στο λω ω ων προ ε ε ξα α αρ χο ο ο ο ντα

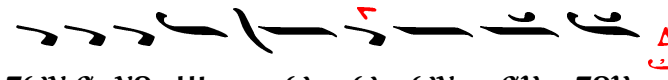
 το ον δε ε ως υ περ τς αλ λς τς κο πι α α α

 σα α α α ντα τς τς γα αρ ον τω ω ως α ξι ι

 ως α θα να α τϛ ϛ δο ο ο ξης δι α

 δη η η η μα σι ι στε ε ε φα α α νοι Χρι

 στος ο Θε ε ος η η μων ο ε χων το με γα α ε

 ε ε λε ε ε ε ος

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

 εκ πα σω ων

 των α νο μι ω ω ων αυ του

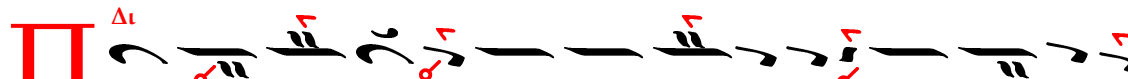
Τὸ αὐτό.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ...

Προσόμοια.

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

 παν τε ες οι λα α οι

 Π οι οι οι οισ υ μνω δι ω ω ωων κα α αλ

 λε ε ε ε σιν α νυ μνη η σω ω ω με εν

 Πε ε τρο ο ον και Πα αυ λον της θε ο γνω σι ας

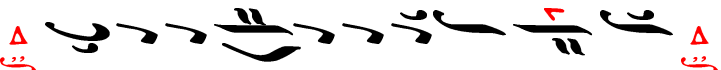

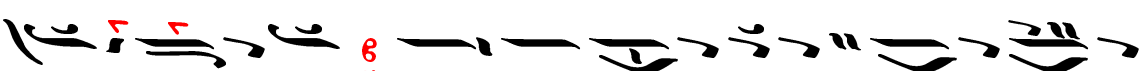
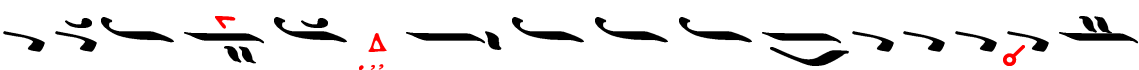

 τας πτε ρυ υ υ γας τας δι α πτα σα α ας τα πε

 ε ρα α α τα και προς ϛ ρα νον α νυ υ

 ψω θει ει ει ει ει σα ας τας χει ει ρας ευ α γγε λι

 υ υ υ υ τς τη ης χα α α ρι ι ι ι τος τς

 πο ο δας της α λη θει α α ας τς κη η ρυ υ υγ

 μα α α α τος τς πο τα μς ςς τη η ης σο

 φι ι ας τς Σταυ ρς τα κε ε ρα α α α τα

 δι ων δαι μο ο ο ο νων ο ο φρυν Χρι στο ος κα τα

 Γα βε ε ε βλη η η η η κεν ο ο ε χων το

 με γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου

 με νειεις το ο ον αι ω ω να
Π Δι

 οι οι οι οισ πνευ μα τι κοι οι οιοις α α α

 σμα α α α σιν ε παι νε ε σω με εν Πε ε τρο ο

 ον και Πα αυ λον τα την α θε ο ο ο ο τη τα

 α σφα α α ατ το ο ο ο ντα και μη αμβλυ νο

 με ε ε να στο ο μα α α α τα της φορι κτης τς υ

 Πνε ευ μα α το ο ος μα χαι αι ρας τα α Ρω ω μης πε

 ρι φα νη ε ε ε ε γ κα λλω ω πι ι ι σμα α α α

τα τα πα α σης της οι κου με νη η ης εν τρου υ
 φη η η μα α α τα τας της και νης δι ι α α
 θη η κης θε ο γρα φης πλα κας νο ο ο ς με ε
 νας α α α ας εν Σι ι ων Χρι στο ος ε ξε φω ω
 ω ω νη η η η σεν ο ε χων το με ε γα α
 ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Δόξα.

Ἦχος δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Γι υι υι ω
 και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι
Τ ω τριτ τω της ε ρω τη σε ε ως τω ω ω
 Πε ε ε τρε ε φι ι ι λει ει ει ει εις με το
 τριτ το οντης αρ νη σε ε ως ο Χρι στο ο ο ος δι
 ωρ θω ω ω ω σα α α α το δι ο και προς τον
 κρυ φι ο ο ο γνω ω ω στη ην ο Σι ι ι ι

μων Κυ ρι ε παν τα γι νω ωσκειστα πα α α αν τα α
 Πα
 ε πι ι ι ι στα α α α σαι συ οι οι οι δα ας
 B8
 ο ο τι ι φι ι ι λω ω ω ω σε ο θεν προς
 Πα
 αυ τον ο Σω ω τηρ ποι μαι αι αι νε ε τα προ
 M
 βα τα α α α α μου ποι μαι νε τη η η ην ε εκ λο
 Πα B8
 γα α α α δα α α α μου ποι μαι νε τα Α αρ
 Δ
 νι α α μου α εν τω ι δι ω αι μα α τι πε
 Πα
 ρι ε ποι η σα α α μη ην εις σω τη ρι ι ι ι ι
 M
 αν αυ τον ι κε τευ ε θε ο μα κα α ρι στε ε
 Πα B8
 α πο ο ο ο στο ο ο ο λε δω ρη θη ναι η
 ε
 μι ιντο με γα α ε λε ο ος

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.
Λέοντος Δεσπότης.

Ἦχος Νη ρ

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην
 Nη
 Δ ε ευ τε λα α οι την τρι συ πο στα τον Θε ο

τη τα προ σκυ υ νη σω ω μεν Γι ον εν τω Πα τρι
 συ υν α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι Πα τη
 ηρ γαρ α χρο ο ο νω ως ε γε εν νη σεν Γι υι
 ον συ να ι ι δι ον και συ υ υ υν θρο ο ο ο
 νον και Πνευ μα α Α γι ι ον η η ην εν
 τω Πα α τρι συν Γι ω ω ω δο ξα ζο ο ο ο
 με ε ε ε νον μι α α δυ να α μισ μι α ου ου
 σι ι ι α α μι ι α Θε ε ο ο της ην προ σκυ
 νου ουν τες παν τες λε ε ε ε γο ο ο ο μεν α α
 γι ο ος ο Θε ε ος ο τα παν τα δη μι ουρ γη
 η σας δι Γι υι ου συ νερ γει ει α του ου α γι
 ου Πνε ε ε ευ μα α α α τος α α γι ο ος ι σχυ
 υ ρος δι ου τον Πα τε ε ρα α ε γνω ω ω
 κα α α α μεν και το Πνε ευ μα το ο α γι ι ον
 ε πε ε δη η μη σεν ε ε εν κο ο ο ο σμω
 α α γι ος α θα να το ος το Πα ρα α κλη

το ον Πνε ε ευ μα α το εκ Πα τρος ε εκ πο ο
 ρευ ο ο ο με ε ε ε νον και εν Υι ω ω
 α να πα αυ ο ο ο ο ο με ε ε ε νον Τρι
 Πα α ας α γι α δο ο ο ο ξα α α α σοι οι οι οι
 οι οι οι

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανού, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϑ
 ϑ ϑ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϑ ϑ ϑ Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνϑ ϑ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϑ
 ϑ ϑ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Ἦχος ᾠ̣ Γα ϕ

Ο^{Γα} θε ος ^{Νη} α ντι λη πτω ρ μϑ ει το ε λε
 ο ος σϑ ^{Γα} προ φθα α σει με
 Στίχος α'. ^{Γα} **Ε** ξε λϑ με εκ των εχ θρων μϑ ο Θε
^{Νη} ος και εκ των ε πα νι στα ^χ με νων επ ε με ε λυ
^Μ τρω σαι αι με

Ο ^{Γα} Θε ^{Νη} ος ^Δ α ^Δ ντι ^Δ λη ^Δ πτω ^Δ ρ ^Δ μ ^Δ θ ^Δ ει ^Δ το ^Δ ε ^Δ λε
 ο ^{Γα} ος ^{Γα} σ ^{Γα} προ ^{Γα} φθα ^{Γα} α ^{Γα} σει ^{Γα} με
 Στίχος β'. ^{Γα} Ρ ^{Γα} υ ^{Γα} σαι ^{Γα} με ^{Γα} εκ ^{Γα} των ^{Γα} ερ ^{Γα} γα ^{Γα} ζο ^{Γα} με ^{Γα} νων ^{Γα} την
 α ^{Νη} νο ^Δ μι ^Δ αν ^Δ και ^Δ εξ ^Δ αν ^Δ δρων ^Δ αι ^Δ μα ^Δ των ^Δ σω ^Δ σον
 με
Ο ^{Γα} Θε ^{Νη} ος ^Δ α ^Δ ντι ^Δ λη ^Δ πτω ^Δ ρ ^Δ μ ^Δ θ ^Δ ει ^Δ το ^Δ ε ^Δ λε ^Δ ο
 ος ^Δ σ ^Δ προ ^Δ φθα ^Δ σει ^Δ με ^Δ ε ^Δ ε ^Δ ε

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(α' 3-9).

Ἀδελφοί, εὐλογητὸς ὁ Θεός, καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος, ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωσαν, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον, καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι, εἰ δέον ἐστί, λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὐρεθῆ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃν οὐκ εἰδότες, ἀγαπάτε· εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρῶντες, πιστεύοντες δέ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(α' 13-19).

Ἀγαπητοί, ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις·

ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ἡμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι, ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε· διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε, εἰδότες, ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς ἄμνου ἁμώμου καὶ ἁσπίλου Χριστοῦ.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(β΄ 11-24).

Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέσχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς, τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἔχοντες καλὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον, εἴτε Βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι, εἴτε Ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπόμενοι εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν· ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιούντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν· ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ. Πάντας τιμήσατε, τὴν ἀδελφότητα ἀγαπάτε, τὸν Θεὸν φοβεῖσθε, τὸν Βασιλέα τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σχολιοῖς. Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως. Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιούντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῶ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ· ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· ὃς λοιδορούμενος, οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπεῖλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου,

ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσασμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν.

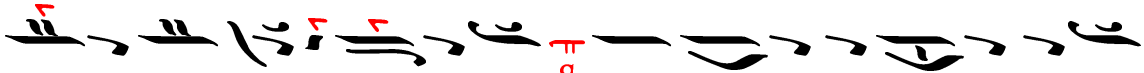
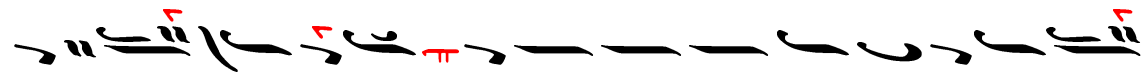
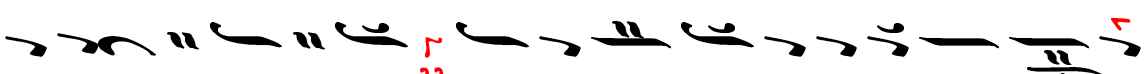

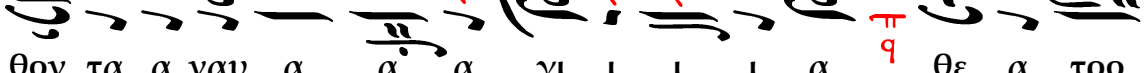
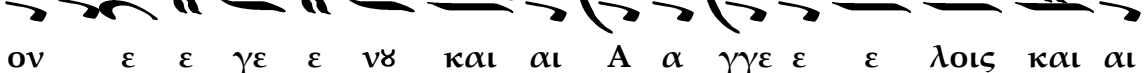
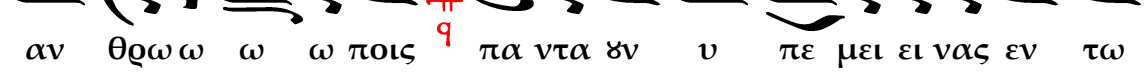
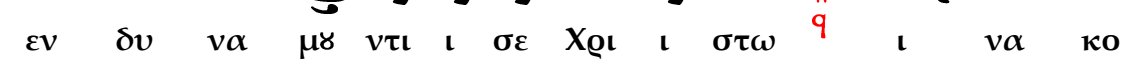
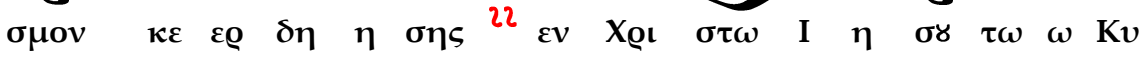
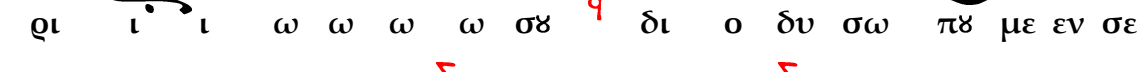
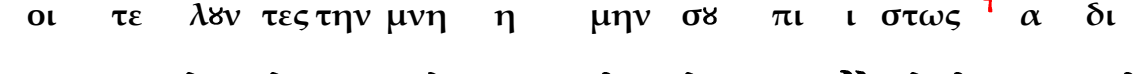
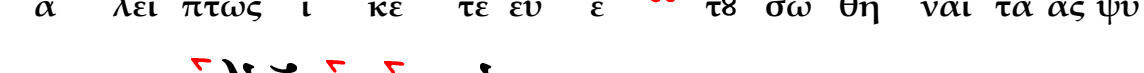
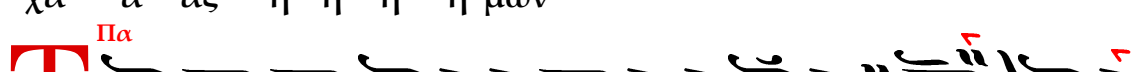

Τὰ ἐκ τοῦ ἑσπερινοῦ παραλειφθέντα 3 ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων τοῦ Μηναίου

Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ^{Πα} α κα τα πο λιν δε σμα και τας θλι ι ψει εις σθ
τις δι η γη σε ε ται εν δο ξε Α α πο ο ο ο
στο ο λε Πα α αυ λε η τις πα ρα στη σει τς
α γω νας και τς κο πς σς ε κο πι α σας εν
τω Ευ α γγε λι ω τς Χρι ι ι ι στς ι
να παν τας κερ δη σεις και Χρι στω προ σα γα α α α γη η
ης την Ε εκ κλη σι ι ι ι αν αλ λα ταυ την αι
τη σαι φυ λα αττειν την κα λην σθ ο μο λο ο γι ι ι
αν με χρι τε λευ ται α ας α να α α πνο ο ο ο
ης Παυ λε Α πο ο στο ο λε και δι δα σκα λε τωων
Εκ κλη η η σι ι ι ι ων

Τ^{Πα} α κα τα πο λιν δε σμα και τας θλι ι ψει εις σθ
τις δι η γη η σε ε ται εν δο ξε Α α πο ο ο ο

στο ο λε Πα α α αυ λε ⁹ τες κο πες τες μοχ θες τας α

γρου υ πνι ι ι ας ⁹ τας εν λι μω και δι ψει κα κο

ο πα α θει ει ας ²² τας εν ψυ χει και αι γυ μνο ο ο

τη η η η τι ⁹ την σαο γα νην τες ρα βδι σμη

ες τες λι θα α σμες ⁹ την πε ρι ο ο δον τον βυ

θον τα α ναυ α α α γι ι ι ι α ⁹ θε α τρο

ον ε ε γε ε νθ και αι Α α γγε ε ε λοις και αι

αν θρω ω ω ποις ⁹ πα ντα ον υ πε μει ει νας εν τω

εν δυ να μθ ντι ι σε Χρι ι στω ⁹ ι να κο

σμον κε ερ δη η σης ²² εν Χρι στω Ι η σθ τω ω Κυ

ρι ι ι ω ω ω ω σθ ⁹ δι ο δυ σω πθ με εν σε

οι τε λθν τες την μνη η μην σθ πι ι στως ⁹ α δι

α λει πτως ι κε τε ευ ε ²² τθ σω θη ναι τα ας ψυ

χα ⁹ ας η η η η μων

Τ^{Πα} ρς φω στη ρας τες με γα λες της Εκ κλη η σι ι ι

ας ⁹ Πε τρον και Παυ λον ε ευ φη μη η η σω ω ω ω

μεν ^π₉ υ περ η λι ον γαρ ε λα αμ ψαν ^π₉ εν τω της
 πι στε ως στε ρε ε ω ω ω μα α α α τι ^π₉ και
 τα ε θνη ταις α κτι σι τς κη ρυγ μα α τος ^π₂₂ εκ της
 α γνοι ας εις την θει αν γνω σιν ε ε πα νη η η
 γα α α α γον ^π₉ ο μεν τω σταυ ρω ω προ ση λω ω
 θεις ^π₉ προς ο ρα νον την πο ρει αν ε ποι η σα α
 το ^π₂₂ εν θα της βα σι λει ας πα ρα χρι στς τας κλεις ε εγ
 κε χει ει ει ρι ι ι ι στο ^π₉ ο δε τω ξι ι φει α α
 πο τμη η θεις ^π₉ προς τον Σω τη ρα εκ δη μη σας
 ε πα ξι ως μα α κα ρι ι ι ζε ε ε ε ται ^π₉ και
 αμ φο τε ροι τον Ισ ρα ηλ κα τα γγελ λθ ο σιν ^π₉ ως
 εις αυ τον τον Κυ ρι ι ον χει ρας α δι κω ως εκ
 τει ει ει να α α α ντα ^π₉ δι ο ευ χαις αυ των Χρι
 στε ο Θε ος η η μων ^π₂₂ τς καθ η μων κα τα α α
 βα α α α λε ^π₉

Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Δι
ευ ρο δη μοι ση με ε ροντο των πι στων ευ φη η
μω ως καλ λι ε ε ρη η η η μα χο ρο στα τη
σα α αντες α α μα τς της χα ριτος εκ λο γς ς
υ υ φα α α ντας Πε τρον και Παυ λον προ ε πς ς σιν
ε γκω μι ι οι οισ τε φα νω ω σω ω ω μεν
ο τι α φθο νω ως πα α α σι τον λο γον κα
α τα σπει ει ει ρα α α αντες συν τς ς ς τοις
και την χα ριν τς Πνευ μα το ο ο ος κα τε πλς ς ς
ς ς ς τι ι ι ι ι σαν και της α λη θι νη η
ης αμ πε ε λς υ παρ χον τες κλη η η μα α α α
τα βο τρυν η μιν πε πειρον ε δο μη σα αντο ευ φραι
νοντα τας καρ δι ι ι ι ι α ας η η μω ων προς ς
βο η η η η η σω ω ω ω μεν α να κε κα
λυμ με νω προ σω πω και κα θα ρω συ υ υ νει δο ο

τι λε ε ε ε ε γο ο ο ο ντες και ρε τε
 πορθ μεν ται των α α λο ο γων και υ παρ γοι τω
 ων ε ε εν λο ο ο γω ω και ρε τε τσ πα ντος ποι
 η τσ και αι αι κη η η δε μο ο νος εκ λο ο γι ι
 α α τε ερ πνα α και ρε ε τε προ ξε νοι τω ων α γα α
 θων και δι ωκ ται αι αι των δο ο λε ε ε ε ρων
 ρς ι κε τε ε ε ευ σω μεν προ σβε ε ευ ει ν α α
 ει ει ρη νην στα θη ραν τω κο ο ο ο σμω δω
 ρη η η η η η σα α α α σθαι προς τον Κτι
 ι ι στην και Δι δα α α σκα α α α λον και ταις
 ψυ χαις η μων το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε
 ος

Ὁ αὐτός. Ἄρσενίου.

Τ ρς Μα θη τας τσ Χρι στσ και θε με λι ι ρ ρς
 τη η ης Ε ε εκκλησι ι ας τς α λη θεις στυ
 λς και αι βα α α σεις και σαλ πιγ γα ας ε ε εν θε

ε ε ς των τϷ Χρι στϷ δογ μα α τωων και αι αι πα
 α αθη η μα α α των τϷς κο ρυ φαι ςς Πε τρον
 και αι αι Πα α αυλον α πας ο κοσμοςως προ στα α τα
 ας ευ φη μη η σω ω ω μεν ς τοιοι γαρ δι α
 δρα μο ο οντες το κλι τος ο ο ο λον τη ης γης ωσ περ
 α ρο τρω ε σπει ρα α αντην πι ι στιν και αι πα σι
 την θε ο γνω σι αν κα α α τε βλυ υ σαν της Τρι α
 δος δει κνυ ντες λο ο ο γον ω ω Πε ε ε τρε πε ε
 τρα α και κρη η πικς και Παυ λε σκευ ος ε ε κλο ο
 ο γης οι και ζευ κτοι βο ε ες τϷ Χρι ι στϷ πα
 α ντας ει ει ειλ κυ υ υ υ σαν προς τη ην θε ε
 ε ο ο ο γνω σι ι αν ε θνη πο λεις τε και αι νη
 η η σϷς Ε βραι ς ς ς δε πα α λιν προς τον
 Χρι στο ο ο ον ε πα α νη η η γαα α α γον και
 πρε σβε ε ευ ς ς σι τϷ σω θη η ναι τα ας ψυ υ
 χα α ας η η η η μων

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Π ^{Δι} ε τρε κο ρυ φαι ε των εν δο ξω ω ων Α
α α πο στο ο λων ^Δ η η πε ε ε ε τρα της πι ι
ι στε ε ε ε ως ^θ και Παυ λε θε σπε σι ι ε των
Α γι ων Εκ κλη σι ων ο ρη τω ωρ και φω ω στη ^Δ τω
θει ω θρο ο νω ω πα ρι στα α α με ε ε ε νοι ^θ
υ περ η μων Χρι στω ω προ σβε ε ευ σα α α
α τε ^Δ

Ὁ αὐτός.

Π ^{Δι} αυ λε στο ο μα α α Κυ ρι ι ς η κρη πις τω
ω ω ω ων δο ογ μα α α των ^Δ ο πο τε μεν δι
ω ω κτης Ι η σ ς ς τ ς ς ς Σω τη η ρος ^Δ νυν
δε και προ το θρο ο νοσ των Α πο στο λων γε νο ο με ε
νος μα κα α α ρι ι ι ι ε ^θ ο ο ο θε εν αρ ρη
η τα ει ει ει ει ει δε ες σο ο ο φε ^Δ ε ως ^θ
τρι ι τ ς Ου ρα α ν ς ^{ν'} α να βα ας και ε
ε κρα α α ζες ^θ δευ τε ε ε συν ε ε μοι ^Δ και ^Δ

των α γα θων μη υ στε ρη η θω ω ω ω ω ω
μεν

Ἦχος ζ΄ Γα ϕ

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ο Νη ι της α νω Ι ε ρσ α αλημ πο λι ι ι ι
ται η πε ε ε ε τρα της πι ι στε ε ε ε ως
ο ρη η η τωρ της Ε εκ κλη σι α ας τσ ς ς Χρι ι
ι στσ ς η της Τρι α α α αδος δυ υ ας
τσ κο ο σμσ ς οι οι σα γη νευ ται αι κα τα λι
πο ο ο ον τε ες ση με ε ρο ον τα ε ε ε ε
πι ι ι ι γης ε πο ρευ θη η σαν εν α α θλη η
σει ει προ ος Θε ε ε ε ο ον και προ σβευ ς σιν αυ
τω ε εν παρ ρη σι ι ι ι α τσ σω θη η ναι
τας ψυ χα α α α α ας η η μων

Δόξα. Βυζαντίου.

Ἦχος π̣΄ Πα ϕ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

Πνευμααατι

Η ^{Πα}σοφιιατθθ ^{Κε}θεεεθ ο

συν ^{Πα}α ^ριδιι ^ρος ^ρλο ^ργο ^ρος ^ρτθθ ^ρΠα ^ρα ^ρτρος ^ρκα

θως ^ρεν ^ρΕυ ^ρα ^ργγε ^ρλι ^ροις ^ρπρο ^ρο ^ρε ^ρε ^ρε ^ρφη ^ρτα ^ρεμ

φορ ^ρτα ^ρκλη ^ρμα ^ρτα ^ρυ ^ρμει ^ρει ^ρει ^ρει ^ρεις ^ρε ^ρε ^ρε ^ρε ^ρστε

^{Πα}πα ^ρνε ^ρευ ^ρφη ^ρμοι ^ροι ^ρΑ ^ρα ^ρπο ^ρο ^ρο ^ρο ^ρο ^ρστο ^ρο ^ρο

ο ^ρλοι ^ροι ^ρτον ^ρβο ^ρο ^ρτρυν ^ρτον ^ρπε ^ρπει ^ρει ^ρρο ^ρο ^ρον ^ρκαι ^ραι

τε ^ρερ ^ρπνον ^ρεν ^ρτοις ^ρκλα ^ρδοις ^ρυ ^ρυ ^ρμω ^ρω ^ρω ^ρω ^ρων ^ρφε

ε ^ρρο ^ρο ^ρον ^ρτες ^ρο ^ρον ^ροι ^ρπι ^ρστοι ^ρε ^ρσθι ^ρο ^ρον ^ρτες ^ρε

πι ^ρστοι ^ρχθθθ ^ρθθθ ^ρμε ^ρν ^ργε ^ρυ ^ρσιν ^ρπρο ^ρς ^ρευ ^ρφο ^ρο

ο ^ρο ^ρσυ ^ρυ ^ρυ ^ρυ ^ρνον ^ρΠε ^ρε ^ρτρε ^ρη ^ρπε ^ρτρα ^ρτη ^ρης ^ρπι ^ρι

ι ^ρστε ^ρε ^ρε ^ρως ^ρκαι ^ρΠα ^ρυ ^ρλε ^ρκα ^ρυ ^ρχη ^ρη ^ρμα ^ρα ^ρτης ^ροι ^ροι

κθ ^ρμε ^ρε ^ρε ^ρε ^ρνης ^ρστη ^ρη ^ρρι ^ρξα ^ρα ^ρτε ^ρε ^ρποι ^ροι ^ροι

οι ^ροι ^ροι ^ροι ^ροι ^ρμνη ^ρη ^ρη ^ρην ^ρην ^ρε ^ρκτη ^ρσα ^ρα ^ρσθε

^{Πα}δι ^ρδα ^ρχαι ^ραι ^ραι ^ραι ^ραι ^ρς ^ρυ ^ρυ ^ρμω ^ρω ^ρω ^ρων

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. Νη ς

Κ αὶ νῦ νῦ καὶ α α εἰ καὶ εἰς τὰς αἰ αἰ ὦ

ὦ ὦ νὰς τῶν αἰ ὦ ὦ ὦ ὦ νῶ ὦν α α α μὴν

Ο τε το Πνεῦμα σὰ κα τε πεμ ψα α ας Κυ ρι ι

ε κα θη με ε νοῖς τοῖς Ἀ πο ο στο ο ο λοι οῖς

το τε οἰ τῶν Ἐ βραι ὦν παι δες θε ε ε ε ε ὦ ὦ

ρὰ ς ὄν τες ἐξ ι ι ι ι σταν το ο ο

θα α α αμ βει ἡ κὲ ὄν γὰρ α αὐ τῶν φθε εγ γο

ο με ε ε νῶν ε τε ε ραῖς ξε ε ναι αῖς γλω ὦ ὦ σ

σαις κα θῶς το Πνεῦμα ε χο ο ρη ἡ ἡ γει εἰ α α

αὐ τοῖς ἰ δι ὠ ται γὰρ ο ὄν τε ες ε ε σο

φι ι ι ι ι ι σθη σαν καὶ τα ε θνη πρὸς πι στιν

ζῶ ὦ ὦ γρη σα ἀν τες τα θει α ερ ρη το ο ο ο

ρε ε ε εὐ ὄν δι ο καὶ ἡ μεις βο ὦ ὦ

ὦ με ε ἐν σοὶ ο ε πι γης ο ο ο ο ο

φθεις και εκ τη ης πλα α νης σω ω ω σας η η
 μας Κυ υ υ ρι ε δο ο ξα α σοι οι οι οι

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πάσα

Α γνο ὄν τα τα ε θνη Κυ ρι ε την τῶ παν
 α γι ι ς ς Πνε ευ μα α α τος εν τοις Α πο
 στο λοις σθ γε νο με νην δυ υ υ να α α α μιν
 την εν αλ λα γην των γλω ωσ σων με θην ει ει ναι αι αι
 ε νο ο μι ι ι ι ζον η μεις δε στη ρι χθεν
 τες υ υ υπ α αυ των α παυστως ς ς τω λε
 ε γο ο ο μεν το Πνευμα σθ το ο Α γι ι ον μη
 αν τα νε ε λη η ης α αφ η η η μων δε ο
 με θα αφι λα α αν θρω ω ω πε

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα

εὐθὲς ἐγ και νισον εν τοι οις εγ κα α τοι οι οις
 μα

Κ^{Πα} υ ρ ι ι ε τ ς Α γ ι ς Πνευμα τος η ε πι
 ι φοι τη η σις τ ς Α πο στο λ ς σ ς ε μ φο ρ η σα σα
 εν ε τε ε ε ραι αις γλω ω ω σ αις λα λειν πα α α ρε
 σκε ευ α α α α σεν ο θεν το πα ρα δο ξον τοις
 μεν α πιστοις με θη ε νο μι ι ζε ε ε ε το τοις
 δε πι ι στοις προ ο ο ο ξε ε νον σω τη ρι ι ι
 ι ας ς τη ης ελ λα α α μ ψε ε ε ε ως
 και η μας α ξι ι ω σον δε ο με θα α φι λα α αν
 θρω ω ω πε

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον

μη αν τα νε ε λ ης α απ ε ε ε
 μ ς

Β^{Πα} α σι λε ευ ου ου ρα νι ι ε Πα
 ρα α κλη η τε το Πνε ε ευ μα α της α α λη
 θει ει ει ας ο παν τα χ ς ς πα α ρων και τα
 πα α αν τα α πλη η η ρων ο θη σαυ ρο ο στων

α α γα α θων και ζω η ης χο ο ρη η η
 γος ελ θε και σκη η νω σον ε εν η η η η
 μιν και κα θα α ρι σο ον η η μας α πο πα
 ση ης κη η η λι ι ι δο ος και σω σον α γα
 θε ε τα ας ψυ χα α ας η η η η μων

Δόξα. Ἐφραίμ Καρίας.

Ἦχος Πα

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και γι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Ε ορ τη χα αρ μο συ υ νος ε πε λαμ ψε
 τοις πε ρα α σι ση η η η με ε ε ε ρον η
 παν σε πτος μνη μη των σο φω τα τω ω ων α α α
 πο ο στο ο ο λων και κο ρυ φαι ων Πε ε τρου ου
 και Πα α αυ λου δι ο και Ρω μη συγ χαι ρει χο
 ρε ε ευ ου ου ου σα εν ω δαι αι αις και αι
 υ υ υ μνοις ε ορ τα σω μεν και η μεις α δε ελ

φοι την παν σε βα σμιον ταυτην η με εραν βο ω
ων τες προ ος α α αυτους και ρε Πε ε τρε
α α πο ο στο ο ο ο λε και γνη σι ι ι ε ε
φι ι ι λε του σου δι δασκαλου Χρι στου ου του ου
Θε ου ου η η η η μων και ρε Πα αυ λε πα αμ
φι ιλ τα α α α τε και κη ρυ υξ της πι ι
ι ι στε ε ε ε ως και δι δα α σκα α λε ε της
οι οι κου με ε ε ε νης ως ε χον πα ρη σι ι
α αν ζευ γο ο ο ος α γι ο ο λε ε ε ε κτον
στον τον Θε ον η η μων ι κε τε ε ε ε ευ σα α
τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σω θη η ναι
τα ασ ψυ χα α ασ η η η η μων

Καὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς.

Ἦχος πλ. Νη ς

Και νυ υν και α α ει και εις τες αι αι ω
ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

Γ^{Nη} λωσσαι πο τε συ νε χυ θησαν^ε δι α την τολ μα
 αν τη ης πυρ γο ποι οι οι ι ι ι ι ας^υ γλωσσαι
 δε ε νυ υν ε ε σο φι ι ι σθη η η η σαν^Δ
Nη δι α την δο ξα αν τη ης Θε ο γνω ω ω σι ι ι
 ι ας^υ ε κει ει κα τε ε δι κα α σε ε τους α
 σε ε βεις τω πται αι αι σμα α α τι^Δ εν τα
Nη αυ θα ε φω ω τι σε Χρι ι στος^Δ τους α α λι εις
 τω Πνε ε ε ευ μα α α α τι^υ το τε κα τη ηρ
 γη η η θη η Η α φω νι ι ι α α προς τι μω
 ω ω ρι ι ι ι αν^υ αρ τι και νου ουρ γει ει ται
Δι αι η συ υμ φω ω νι ι ι ι α^Δ προς σω τη ρι
Δι ι αν των ψυ χω ω ω ν η η η η μω ω ω ω ω ω
 ω ν^υ

* * *

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ ᾠδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Nῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β. Γα ρ

Εὐλογητός εἰ Χριστέ ὁ Θε εὐ ος ἡ μων
ὁ παν σο ο φης τς α λι εις α να δει ει ξας κα
τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και
δι αυ των την οι κς με νην σα γη νε ευ σας φι λαν
θρω πε ε δο ξα σοι

Δόξα.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος Δι-Θ

Ο ι των Α πο στο λων πρω το ο θρο νοι και της
οι κς με νης δι δα σκα λοι τω Δε σπο τη των ο λων
πρε σβε ευ σα τε ει ρη νην τη οι κς με νη δω ρη
σασθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πδ

Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων
ο παν σο ο φς τς α λι εις α να δει ει ξας
τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον
δι αυ των την οι κς με νην σα γη νε ευ σας
θρω πε ε δο ξα σοι οι οι οι

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *